

ונקראות יי' יי' בשלש יוד"ז, יי' עליה
עליזונה היה על ראש ה', שהיא
כתר עליזון על כל העליונים,
ואחר כך יורדת באמצע, ונוטעת
משם (בעמוד האמצע) (באמצע), ואחר
כך יורדת למיטה במקומה יי'
שהיא למיטה מן א.

אם עלים מאחר הצל, ואמר: רבינו
רבי, הרי טפה ירדה, טל קשת
בירך, שהוא כמו האצבע וטבעת
בה, טל אותה ודרך (וירק) אותה
אליה, שקבלה אותה עליון, שהרי
בשעולה מיטה למעלה על ראש
האות ו', הוא כמו רמח ו',
התארכה בו כמו שרביט של
הפוכב, וכשעולה למעלה, שורה
עליה י' ונעשה ז', ודאי כתר על
ראש ספר התורה. פיוון שירדת,
ציריך לדרכ קשת אליה, שהוא
צדיק, וממנו יורדת ונורמת
למקומה.

וחרבב שהוא של הטפה (ז),
היא חותכת אותה לשולש טפות,
בגלל שהולכת סגולת' א',
שבשוויה עלייה היא י', ואחר
כך חותכת אותה לשולש, להיות
כתר ועטרה בראש שלושת
האבות, שתיהיה כתר תורה וכתר
כהנה וכתר מלכות, וזה הסוד של
שי' שלשה תנאים עליה.

ראש חרב היא י', גוף חרב
ו', שמי פיפיות שללה ה"ה,
ברתקיק שללה אדנ'י', (וחרביהו),
וכשהיא יהיה חזן משכינתו,
היא דין שחותק מכל צד, בשןכנס
ברתקיק ונעה רחמים, ולא חותק
динים, וסוד החרב ברתקיקת -
יאחדונה"י כך ודאי.

ובזמן שהו"ה מחוץ לשכינתו,
נאמר בו כי יהו"ה אללה"ך אש
אכליה הוא, שנוטל מגבורה
לשוך את העוזם. יי' נעה
גהלת, ו' שלחת הנחלת, ה' ה'

ואתקריות יי' יי' בתלת יוד"ז, יי' עלאה
אייה על רישא דא, דאייה בתר
עליזון על כל עלאין, ולבתר נחיתת באמצעתא
ונטלא מפטון (בעמודה דאמצעיתא) (נ"א
באמצע), ולבתר נחיתת לתפא באתרה יי' דאייה
לטפא מן א.

אם עולמא בתר טולא, אמר רבינו רבי קא
טפה קא נחתא, טול קשת בידך, דאייה
כגונא דאצבע ועיקא ביה, טול ליה וידך
(ס"א וירק) ליה לגבה, דקבית ליה עליה, דהא
בד סליקת מפטא לעילא על רישא דאת ו',
אייה כרומחא ו', אהארכת ביה כשריביטה
דככבא, ובכ סליקת לעילא שרייא עלה יי'
ואתעבידת ז', ודיי פגא על רישא דספר תורה,
פיוון דנחתת, ארייך למדרכ קשת לגבה דאייה
צדיק, ומנייה נחיתת ואזריקת באתרה.

וחרבא דאייה (דהאי) טפה אייה חתיכת לה
لتلت טפין, בגין דאיילת סגולת' א',
דכד נחיתת עליה הרה יי', ולבתר חתיכת לה
لتلت, למחיי פגא ועטרה ברישא דתלת
אבחון, דתהא כתר תורה וכתר כהונה וכתר
מלכות, ודי רזא ד' ש' תלת בגין עלה.

הרישא דחרבא אייה יי', גוף א דחרבא ו',
תרין פיפיות דיללה ה"ה, ברתקיק דיללה
אדנ'י', (וחרבא יהו'), ובכ אייה יהו"ה בר
משכינתייה, אייה דין דחפיק מבל סטריא, בד
על בתרקה אתעביד רחמי ולא חתיך דיןין,
ורזא דחרבא בתרקה,iahdonah"י הכי ודי.
ובזמנא דיהו"ה בר משכינתייה, אתרם
ביה (דברים דכו) כי יהו"ה אללה"ך אש
אכליה הוא, דנטיל מגבורה לאוקדא עלמא,
יי' אתעביד גחלת, ו' שלחוּבָא דגחלת, ה' ה'